

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΥΠ ΑΡΙΘΜ. 427/2011
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 18^{ης} Οκτωβρίου 2011

Σύνθεση :

Πρόεδρος

: Βασίλειος Κοντόλαιμος, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ

Μέλη

: Ιωάννης Τριάντος, Πέτρος Τριανταφυλλίδης, Ιωάννης Διονυσόπουλος, Παρασκευάς Βαρελάς, Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Βασιλική Πανταζή, Κουήν – Τακουή Χουρμουζιάν, Γεώργιος Ανδρέου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής

: Γεώργιος Σπ. Ανδρέου, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Αριθ. Πρωτ. ερωτήματος

: Φ. 114.2/9/11/Σ. 5230/29-8-2011/Υ.ΕΘ.Α./Γενικό Επιτελείο Ναυτικού/Διεύθυνση Α2/Τμήμα Ι, που υπογράφεται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Περίληψη ερωτήματος

: Αν οι υφιστάμενοι περιορισμοί, βάσει των οποίων απαγορεύεται για λόγους ασφάλειας η ανέγερση οικοδομών σε ορισμένη απόσταση από τις υπόγειες αποθήκες πυρομαχικών του Ναυτικού Οχυρού Σούδας συνιστούν κατά νόμο λόγο «δημόσιας ωφέλειας» για την αναγκαστική απαλλοτρίωση οικοπεδικής έκτασης, ιδιοκτησίας Σ.Κ., η οποία ευρίσκεται εντός της Επιτηρούμενης Ζώνης του ως άνω Ναυτικού Οχυρού.

Επί του ως άνω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως :

I. Ιστορικό

Στην κτηματική περιφέρεια Αρωνίου – Ακρωτηρίου του νομού Χανίων στην Κρήτη και εντός της Επιτηρούμενης Ζώνης (Ε.Ζ.) του Ναυτικού Οχυρού (Ν.Ο.) Σούδας ευρίσκεται οικοπεδική έκταση εμβαδού 12.323,61 τ.μ., ιδιοκτησίας Σ.Κ., η οποία γειτνιάζει με την Απαγορευμένη Ζώνη (Α.Ζ.), δηλαδή τον βόρειο τομέα του παραπάνω Ναυτικού Οχυρού, όπου είναι κατασκευασμένες υπόγειες αποθήκες πυρομαχικών. Για τις αποθήκες αυτές έχει εκπονηθεί μελέτη, με την οποία καθορίζονται οι αποστάσεις ασφαλείας που πρέπει να τηρούνται από αυτές, ώστε σε περίπτωση έκρηξης των πυρομαχικών να είναι προστατευμένοι από το φαινόμενο της δημιουργούμενης ώσης τόσο οι κάτοικοι όσο και τα κτίρια της περιοχής. Εξαιτίας του καθορισμού των ως άνω αποστάσεων ασφαλείας δεν χορηγείται στον Σ.Κ. άδεια ανέγερσης κατοικίας στην ως άνω έκταση των 12.323,61 τ.μ. Για το λόγο αυτό ο Σ.Κ. έχει ζητήσει από τις αρμόδιες στρατιωτικές αρχές να κινηθεί η διαδικασία της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης της ιδιοκτησίας του.

Το Υπουργείο Οικονομικών, στο οποίο διεβίβασε η στρατιωτική υπηρεσία το αίτημά του, διατύπωσε τη γενική άποψη ότι για την έκδοση σχετικής απόφασης κήρυξης μιας έκτασης ως απαλλοτριωτέας απαιτείται η επίκληση συγκεκριμένου λόγου δημόσιας ωφέλειας.

Ενόψει όλων των ανωτέρω η ερωτώσα Υπηρεσία έθεσε το νύν εξεταζόμενο ερώτημα.

II. Εφαρμοστές διατάξεις

α. Στο ισχύον Σύνταγμα ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι :

« Άρθρο 17. 1. Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους, τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος. 2. Κανένας δε στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσηκόντα τρόπο, όταν και όπως ο νόμος ορίζει, και πάντοτε αφού προηγουμένως προηγηθεί πλήρους αποζημίωση, που

να ανταποκρίνεται στην αξία, την οποία έχει το απαλλοτριούμενο κατά το χρόνο της συζήτησης στο δικαστήριο για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης. Αν ζητηθεί απευθείας ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης, λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της σχετικής συζήτησης στο δικαστήριο

Άρθρο 28. 1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας».

β. Στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που είχε κυρωθεί με το Ν. 2329/1953 (ΦΕΚ Α' 68) προτού καταγγελθεί από το καθεστώς της 21-4-1967 και που, στη συνέχεια, κυρώθηκε εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256), ορίζονται τα εξής :

« Άρθρο 1. Προστασία της ιδιοκτησίας (Οι τίτλοι των άρθρων προστέθηκαν με το άρθρο 2 και το παράρτημα του 11^{ου} Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α./ΦΕΚ Α' 96). Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των διεθνών γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους ...».

γ. Με το άρθρο πρώτο του Ν. 2882/2001 «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων» (ΦΕΚ Α' 17) κυρώθηκε ο «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων», στον οποίο ορίζονται τα εξής :

« Άρθρο 1.1. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτου, καθώς και η σύσταση εμπράγματος δικαιώματος σε βάρος αυτού, εφόσον επιτρέπεται από το νόμο, για δημόσια ωφέλεια, κηρύσσεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, στην οποία βρίσκεται το απαλλοτριωτέο ακίνητο ή το μεγαλύτερο τμήμα αυτού. Η απόφαση εκδίδεται μετά από εισήγηση της Κτηματικής Υπηρεσίας του νομού 2. Η απόφαση κήρυξης της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απαλλοτρίωση θεωρείται ότι κηρύχθηκε από τη δημοσίευση αυτή».

δ. Στον Α.Ν. 376/1936 «Περί μέτρων ασφαλείας οχυρών θέσεων» (ΦΕΚ Α' 546), όπως ισχύει, ορίζονται τ' ακόλουθα :

« Άρθρον 1. Αι περιοχαί, εις ας υπάρχουν ή πρόκειται να εκτελεσθώσιν έργα οχυρώσεως, αρμοδιότητος Υπουργείου Στρατιωτικών χαρακτηρίζονται ως «Αμυντικάί περιοχαί» (Α.Π.) αι δε αρμοδιότητος Υπουργείου Ναυτικών ως «Ναυτικά οχυρά» (Ν.Ο.). Τα όρια των Αμυντικών περιοχών και των Ναυτικών οχυρών καθορίζονται δια Β.Δ/τος, προκαλουμένου υπό του Υπουργείου των Στρατιωτικών ή του Υπουργού των Ναυτικών.

Άρθρον 2. Πάσα Αμυντική περιοχή ή Ναυτικόν οχυρόν περιλαμβάνει: α) Μια πρώτην (εσωτερικήν) εν εγγύτητι περί τα έργα αμύνης περιμετρικήν ζώνην, περικλείουσας ταύτα και καλουμένην «Απηγορευμένην Ζώνην» (Α.Ζ.). β) Μία δευτέραν (εξωτερικήν) ζώνην, καλουμένην «Επιτηρουμένην Ζώνην» (Ε.Ζ.), ης τα εξωτερικά όρια ταυτίζονται με τα όρια της Αμυντικής περιοχής ή του Ναυτικού οχυρού. Αμφοτέρων σκοπός είναι η απόκρουσις και διασφάλισις των έργων αμύνης.

Άρθρον 4. Η εις την Απηγορευμένην Ζώνην είσοδος προσώπων μη στρατιωτικών ή και προσώπων στρατιωτικών μεν αλλά μη εχόντων υπηρεσίαν εν αυτή απαγορεύεται απολύτως.

Άρθρον 5. 1. Η εις την Επιτηρουμένην Ζώνην είσοδος και κυκλοφορία προσώπων (περιλαμβανομένων και των μονίμως εν αυτή οικούντων) ή οχημάτων ως και η διέλευσις δι' οδών διερχομένων δια της Επιτηρουμένης Ζώνης γίνεται υπό όρους, διατυπώσεις (δι' ας ουδέν τέλος χαρτοσήμου καταβάλλεται) και περιορισμούς, καθοριζομένους εκάστοτε, κατά μεν τας γενικάς γραμμάς υπό του Υπουργού των Στρατιωτικών ή Ναυτικών, κατά δε τας λεπτομερείας δι' οδηγιών εκδιδομένων υπό της κατά το άρθρ. 3 Στρατιωτικής ή Ναυτικής αρχής. Εις ωρισμένας κατηγορίας προσώπων δύναται ν' απαγορευθή απολύτως η είσοδος ή να ταχθώσι μείζονες περιορισμοί δια την είσοδον ή την κυκλοφορίαν. Εις εκτάκτους, κατά την κρίσιν της Στρατιωτικής Αρχής, περιστάσεις δύναται ν' απαγορευθή υπ' αυτής ή κατά την νύκτα κυκλοφορία των κατοίκων καθ' ομάδας ή και μεμονωμένως. 2. Ουδείς των εκτός της Επιτηρουμένης Ζώνης δύναται ν' ασκή επαγγέλματα οιανδήποτε εν αυτή, αν μη ή εφοδιασμός δι' ειδικής αδείας της κατά το άρθρ. 3 Στρατιωτικής ή Ναυτικής Αρχής. 3. Εγκαταστάσεις εν τη αυτή ζώνη απαγορεύεται απολύτως εις πάντα αλλοδαπόν ή μη Έλληνα την Εθνικότητα. Η απαγόρευσις δε αυτή δύναται δια Β.Δ/τος να εκταθή

και επί των ήδη εγκατεστημένων τοιούτων αλλοδαπών ή αλλογενών. 4. Δια την εξ άλλου τόπου εγκατάστασιν ημεδαπών εν τη Επιτηρουμένη Ζώνη, ως και δια την μεταβολήν κατοικίας εντός αυτής από χωρίου εις έτερον, απαιτείται άδεια του αρμοδίου Νομάρχου εκδιδόμενη μετά την γνώμην της κατά το άρθρ. 3 Στρατιωτικής ή Ναυτικής Αρχής. 5. Πας αντιλαμβανόμενος πρόσωπον, εισελθόν ή κυκλοφορούν εν τη Αμυντική περιοχή ή των Ναυτικών οχυρών παρά τας ανωτέρω διατάξεις και οδηγίας οφείλει πάραυτα ν' αναφέρει εις την εγγυτέραν Αστυνομικήν ή Κοινοτικήν Αρχήν, υποχρεουμένην και ταύτην ν' αναφέρει αμέσως εις την Στρατιωτικήν ή Ναυτικήν τοιαύτην απαγαρευμένης και αυτής της παροχής στέγης, τροφής και περιθάλψεως, αν προηγουμένως ο παρέχων ταύτην δεν ειδοποίησεν σχετικώς. 6. (Όπως προστέθηκε με τον Α.Ν. 1237/1938). Ως εγκατάστασις εν τη επιτηρουμένη Ζώνη κατά τας διατάξεις του εδαφ. 3 του παρόντος άρθρου, θεωρείται η πέραν του μηνός διαμονή εν τη Ε.Ζώνη, ως και η απόκτησις οιουδήποτε εμπραγμάτου δικαιώματος ή δικαιώματος εκμεταλλεύσεως παρά των εν τω αυτών εδαφ. 3 αναφερομένων προσώπων εντός της Ε. Ζώνης δια δικαιοπραξίας εν ζωή, απαγορευομένης επί ποινή απολύτου ακυρότητος».

Άρθρον 11.1 ... 2. Αι εντός της Επιτηρουμένης Ζώνης δασικαί εκτάσεις περιέρχονται ωσαύτως υπό τους εν τω προηγουμένω εδαφίω όρους εις την κυριότητα του Δημοσίου και την χρήσιν της Στρατιωτικής ή Ναυτικής Υπηρεσίας. Αι εντός της αυτής Ζώνης ιδιοκτησίαι πάσης φύσεως, υπάρχουσαι ή γεννηθησόμεναι, δύνανται εφ' όσον δεν ανήκουσιν εις το Δημόσιον, είτε ν' απαλλοτριωθώσιν αναγκαστικώς υπέρ της Στρατιωτικής ή Ναυτικής Υπηρεσίας, είτε να υποβληθώσιν εις «Στρατιωτικήν δουλείαν», ής το περιεχόμενον καθορίζεται υπό του Υπουργού των Στατιωτικών ή Ναυτικών, η δε εφαρμογή ταύτης αντίθεται εις τας υπό τους άρθρ. 3 προβλεπομένας Στρατιωτικάς ή Ναυτικάς Αρχάς.

Άρθρον 13. Οι Διοικηταί των Φρουρίων ή Μεγάλων Μονάδων και ο Ανώτερος Διοικητής Τοπικής Αμύνης προσδιορίζουσι τα όρια των Απηγορευμένων Ζωνών, άτινα υλοποιούνται επί του εδάφους, είτε δια συρματοπλέκτου φράκτου, είτε δι' άλλων οροσήμων. Τα όρια ταύτα δύνανται να τροποποιούνται υπό των οικείων Γενικών Επιτελείων (όπως το εδαφ. β' προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 2433/1953). Από του προσδιορισμού τόσον των Ζωνών τούτων όσον και των Επιτηρουμένων τοιούτων άρχεται η ισχύουσα δουλεία των πάσης φύσεως ακινήτων

και εγκαταστάσεων των ευρισκομένων εντός αυτών, βάσει ειδικού Πρωτοκόλλου συντασσομένου παρά της αρμοδίας Στρατιωτικής ή Ναυτικής Αρχής και των Προέδρων και Κοινοτήτων και Δήμων, υποχρεουμένων των τελευταίων εις την ευρείαν κοινοποίησιν εις τους κατοίκους του περιεχομένου τούτου. Αι απαγορεύσεις αι διατυπούμεναι δια των άρθρων του Νόμου τούτου όσον αφορά τας οδούς και τον πληθυσμόν άρχονται από της κοινοποιήσεως εις τας ενδιαφερομένας Κοινότητες και Δήμους των σχετικών Διαταγών παρά των Στρατιωτικών Αρχών».

III. Ανάλυση – Ερμηνεία εφαρμοστέων διατάξεων

Από το σύνολο των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγεται ότι τόσο με το άρθρο 17 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος όσο και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., που έχει καταστεί από την κύρωσή του με το Ν.Δ. 53/1974 αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου, κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, την οποία μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας.

Περαιτέρω η κήρυξη από τη Διοίκηση ενός ακινήτου ως απαλλοτριωτέου για σκοπό, που αναγνωρίζεται από το νόμο ως δημόσιας ωφέλειας, ως μέτρο επαχθές, που συνεπάγεται ακούσια στέρηση της ιδιοκτησίας, πρέπει να αιτιολογείται πλήρως από την άποψη της εξυπηρέτησης του σκοπού που επιδιώκεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και της ανάγκης επιβολής της απαλλοτρίωσης και, μάλιστα, στην έκταση που αποφασίζεται. Η σχετική αιτιολογία μπορεί είτε να περιλαμβάνεται στην απαλλοτριωτική πράξη είτε να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου που τη συνοδεύουν (ΣΤΕ 1685/1999 Διδικ. 2001, 411).

Με τον όρο «δημόσια ωφέλεια» πρέπει να εννοείται η εξυπηρέτηση του γενικού, του κοινωνικού συμφέροντος από κάθε άποψη, θετική ή αρνητική, άμεση ή έμμεση. Αποτελεί αυτόνομη έννοια που άμεσα ανταποκρίνεται στα κρατικά ή κοινωνικά συμφέροντα και αποδίδει έμμεσα άθροισμα ομαδικών ή ατομικών και μερικότερων ωφελειών. Καθώς τα κύρια προσδιοριστικά στοιχεία του νομικού όρου «δημόσια ωφέλεια» είναι εθνικό – κοινωνικό – οικονομικά, η έννοιά του είναι πολύ ρευστή, εξελίξιμη, διευρυνόμενη, ανακαθοριζόμενη και αναπροσαρμοζόμενη από την κοινωνική εξέλιξη. Οι όροι «κοινωνική ωφέλεια», «γενικό συμφέρον ή όφελος» και «δημόσιο συμφέρον ή όφελος» πρέπει να θεωρηθούν ως ταυτόσημοι με τον όρο

«δημόσια ωφέλεια» (Κ. Χορομίδη. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση. Β' Εκδ. 1989, σελ. 110).

Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Α.Ν. 376/1936 χαρακτηρίζονται ως «Αμυντικές Περιοχές» εκείνες, στις οποίες υπάρχουν ή πρόκειται να εκτελεσθούν οχυρωματικά έργα του Γενικού Επιτελείου Στρατού (Γ.Ε.Σ.) και ως «Ναυτικά Οχυρά» εκείνες, στις οποίες υπάρχουν ή πρόκειται να εκτελεσθούν οχυρωματικά έργα του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.). Κάθε Αμυντική Περιοχή και κάθε Ναυτικό Οχυρό περιβάλλονται από μία πρώτη περιμετρική εδαφική ζώνη, που καλείται «Απαγορευμένη Ζώνη» και, στη συνέχεια, από μία δεύτερη εδαφική ζώνη που καλείται «Επιτηρούμενη Ζώνη», της οποίας τα μεν εσωτερικά όρια ταυτίζονται με τα εξωτερικά της Απαγορευμένης Ζώνης, τα δε εξωτερικά με τα όρια της Αμυντικής Περιοχής ή του Ναυτικού Οχυρού.

Περαιτέρω, ο νομοθέτης με τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 1 του Συντάγματος, με την οποία προστατεύει την ιδιοκτησία, εννοεί την ιδιοκτησία, όπως την προσδιορίζουν οι εκάστοτε κείμενοι γενικοί νόμοι της πολιτείας. Συνεπώς διάταξη γενική που έχει προσδιοριστικό της κυριότητας χαρακτήρα και στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια ούτε αφαιρεί ούτε προσβάλλει την κυριότητα. Μεταξύ δε των περιορισμών της κυριότητας για λόγους γενικότερα κοινωνικού συμφέροντος περιλαμβάνονται και εκείνοι που επιβάλλονται για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας από διατάξεις δημοσίου δικαίου. Στην τελευταία αυτή κατηγορία ανήκουν οι περιορισμοί που καθιερώνουν «αμυντικές περιοχές», μέσα στις οποίες απαγορεύεται, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, η οικοδόμηση, η καλλιέργεια και η φύτευση δένδρων (άρθρα 11-12 Α.Ν. 376/1936) ή προβλέπουν επιβάρυνση των κτημάτων που βρίσκονται κοντά στις οχυρώσεις και μέσα στην «Επιτηρούμενη Ζώνη» με «στρατιωτική δουλεία» (άρθρο 11 Α.Ν. 376/1936) (Γ. Μπαλή : Εμπρ.Δικ.παρ. 32 – Α. Τούση: Εμπρ. Δικ. παρ. 65 – Γεωργιάδη – Σταθόπουλου : Κατ' άρθρο ερμηνεία Α.Κ. Άρθρο 1000 αρ. 42-45-ΣΤΕ 536-700/1983 ΝοΒ 29,1761). Οι περιορισμοί, όμως, της κυριότητας που επιβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 2,3,5 παρ. 1 και 11 παρ. 2 του Α.Ν. 736/1936 στα ιδιωτικά ακίνητα που βρίσκονται εντός της Επιτηρούμενης Ζώνης των Ναυτικών Οχυρών, στα οποία περιλαμβάνεται και το Ναυτικό Οχυρό Σούδας (Β.Δ. 27 Σεπτ. /10 Δεκ. 1956), όχι μόνο δεν είναι παράνομοι και δεν αντιστρατεύονται στο άρθρο 17 του Συντάγματος (ΑΠ. 1600/1991 Δνση

1993,328- Εφ.Κρ. 460/1987 Ιστοσ. ΝΟΜΟΣ), αλλά συνιστούν νόμιμες στρατιωτικές δουλείες.

Περαιτέρω, όμως, ο νομοθέτης με τη ρητή διάταξη της παρ. 2 εδ. β' του άρθρου 11 του Α.Ν. 376/1936 παρέχει, συγχρόνως με τη δυνατότητα σύστασης στρατιωτικών δουλειών, ευθέως και το δικαίωμα ν' απαλλοτριωθούν αναγκαστικά υπέρ της στρατιωτικής ή ναυτικής υπηρεσίας οι κάθε είδους ιδιοκτησίες, που βρίσκονται εντός της «Επιτηρούμενης Ζώνης μιας Αμυντικής Περιοχής ή ενός Ναυτικού Οχυρού». Η εν λόγω διάταξη του Α.Ν. 376/1936 ενέχει αφ' εαυτής και το λόγο δημόσιας ωφέλειας, η οποία κατά το Σύνταγμα και το νόμο απαιτείται για την κήρυξη μιας αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και η οποία ανάγεται σε λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας και πιο συγκεκριμένα στη διασφάλιση της άμυνας της Χώρας.

IV. Υπαγωγή

Στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η οικοπεδική έκταση ιδιοκτησίας Σ.Κ., συνολικού εμβαδού 12.323,61 τ.μ., βρίσκεται εξ ολοκλήρου εντός της Επιτηρούμενης Ζώνης του Ναυτικού Οχυρού Σούδας, οπότε υφίσταται (ευθέως από το νόμο) η δυνατότητα αναγκαστικής απαλλοτρίωσής της, για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας και πιο συγκεκριμένα για διασφάλιση της άμυνας της Χώρας.

V. Συμπέρασμα

Κατά συνέπεια, στο τεθέν ερώτημα αρμόζει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση ότι οι υφιστάμενοι περιορισμοί, βάσει των οποίων απαγορεύεται για λόγους ασφαλείας η ανέγερση οικοδομών σε ορισμένη απόσταση από τις υπόγειες αποθήκες πυρομαχικών του Ναυτικού Οχυρού Σούδας δεν συνιστούν λόγο δημόσιας ωφέλειας για την έκδοση απόφασης κήρυξης της οικοπεδικής έκτασης των 12.323, 61 τ.μ. ως απαλλοτριωτέας. Η συγκεκριμένη, όμως, οικοπεδική έκταση, ιδιοκτησίας Σ.Κ., μπορεί να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 2 εδ. β' του άρθρου 11 του Α.Ν. 376/1936, η οποία παρέχει τη δυνατότητα αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ιδιοκτησίας ευρισκομένης εντός της Επιτηρούμενης Ζώνης του Ναυτικού Οχυρού Σούδας και η οποία ενέχει αφ' εαυτής τον κατά το Σύνταγμα και το νόμο απαιτούμενο σχετικό λόγο της δημόσιας

ωφέλειας αναγόμενης στη δημόσια τάξη και ασφάλεια και πιο συγκεκριμένα στη διασφάλιση της άμυνας της Χώρας.

Θ Ε Ω Ρ Η Θ Η Κ Ε

Αθήνα, 24-10-2011

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος Ν.Σ.Κ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΛΑΪΜΟΣ

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΕΟΥ
Νομικός Σύμβουλος Κράτους